

VE ASGARI ÜCRET TESPİT KOMİSYONU TOPLANIR

Bir gün ülkenin birinde yine kurulmuş bir komisyon ve başlamışlar tartışmaya. Herkes çok dertliymiş halkın hâlinde. Bir şey yapmalı, halkı bu yoksulluktan çıkarmanın bir yolunu bulmalıymış. Hiç değilse yurttaşın eline geçen ücrette dişe dokunur bir artış olmalıymış bu sefer. İşte bu "içten" hislerle başlanmış komisyon toplantısına.

Bakan: "Değerli katılımcılar, Asgari Ücret Komisyonu toplantımızı açıyorum. Herkesin, aynı davanın temsilcisi olarak konuyu gerekli hassasiyette ele alacağına eminim. Bu bağlamda, sözü sizlere bırakıyorum. İlk söz tabii ki sizin patron, pardon işveren sendikaları konfederasyonu temsilcimiz."

Patron temsilcisi: "Saygıdeğer Bakanım, değerli dava arkadaşlarım. Biliyorsunuz, asgari ücretin belirlenmesinde en önemli husus, asgari ücret artışının yaratacağı toplam maliyettir. Yani burada, asıl olarak tartıştığımız konu, işverenlerin asgari ücretidir.

Efendim, bakınız... Özel bir jetin, saatlik yakıt maliyeti 500 ile 2000 dolar arasında değişmektedir. Dikkatinizi çekmek istiyorum, burada mürettebat, bakım, depolama gibi maliyetlerden hiç söz etmiyorum bile. 100 kişi çalıştıran bir fabrika sahibi için, asgari ücrette aylık yapacağımız 100 TL'lik bir yükseltme, işverenin cebinden azalan 10.000 TL anlamına gelmektedir. Ki bu durum, çok vahim sonuçlara neden olabilir.

Yine örnekler ile somut konuşmak isterim. Devletimizin ihracata dayalı ekonomik modeli dikkate alındığında, yurt dışı bağlantıların kurulması çok önemlidir. Eğer, asgari ücretlerde büyük artışlar yaşanırsa, bu işveren ve işveren temsilcilerinin uçuşlarının azalması anlamına gelecektir. Uçuşların azalması, siparişlerin azalmasına neden olacak, siparişlerin azalması da çalışan sayısının azaltılmasına sebep olacaktır. Küçük bir dikkatsizlik yüzünden, istihdamın azalmasını istemeyiz.”

Bakan: “Sayın temsilci. Hassasiyetinizi çok iyi anlıyoruz. Yakından bildiğiniz üzere, iktidarda bulunduğumuz süre içerisinde patronlara, pardon işverenlere büyük kolaylıklar sağladık. Sağlamaya da devam edeceğiz. Ancak, zor koşullardan geçildiğini sizler de biliyorsunuz.

Sizlere sağladığımız avantajlar sonucunda, halkın içerisinde, özellikle fiyat artışlarından kaynaklı olarak huzursuzluk artıyor. Maazallah, bu huzursuzluk çok büyürse, çeşitli hareketlenmeler baş gösterebilir; ayaklar baş olabilir. Bu nedenle, gerekli tedbirleri almak; görüntüde de olsa ağızlarına bir miktar bal çalmak hepimiz açısından faydalı olacaktır.”

Patron temsilcisi: “Sayın bakanım. İşaret ettiğiniz tehlike, bizleri de kaygılandırıyor elbette. Ancak, bunları el birliği ile aşabileceğimizi düşünüyoruz. Acaba, devletimizin bizlere kimi teşvikler sağlaması mümkün değil midir? Vergi indirimleri getirilmesi, sigorta primlerinin azaltılması

olabilir; devletimizin asgari ücretin bir bölümünü doğrudan ödemeye talip olması da olabilir. Böylece, devletimiz halkı için elini taşın altına koyuyor izlenimi de yaratılmış olur.”

Bakan: “Olabilir tabii. Ama biliyorsunuz devletin kasası emekçilerin ücretlerinden kesilen vergilerle doluyor. Yoksa sizden gelen pek bir şey yok. Neyse artık, olmadı biz o vergi gelirlerini başka yollardan alırız her durumda yurttaşlardan. Bir uzlaşmaya varacağımızdan emindim. Devletimiz adına, şahsınızda tüm patronlara, pardon işverenlere teşekkür ediyorum.”

“Evet, oradan bir söz talebi var... Ha tamam, tamam. Evladım sarı sendika temsilcisi çocukların yolluklarını verir misin çıkışta? Buraya kadar geldiler yorulduklar hâliyle...”

“Evet. Başka bir görüş yoksa toplantıyı bitiriyorum. Yeni asgari ücretin, tüm ülkemize hayırlara vesile olmasını temenni ediyorum.”

ASGARI DEĞİL İNSANCA YAŞAM

Asgari ücret şu kadar olsun, asgari ücret bu kadar olsun... Patronu da yandaşı da, iktidarı da düzen muhalefeti de tartışmaya dahil olmuş durumda. Çok da dert etmişler yurttaşın hâlini. Oysa çalışanların fikrini soran yok. Çünkü bu düzende, emekçileri gerçekten önemseyen yok. Sadece seçim atmosferine girilince birazcık hatırlanıyor çalışanlar. O da sadece vaatle bulunulmak için. Seçimler geçince, onlar da unutuluyor. Ne yazık...

Ama bir kez daha hatırlamak gerekiyor yaşamının asgarisinin olmayacağını; layık olduğumuzun insanca yaşamak olduğunu.

